

Etappe 5 Christelijke spiritualiteit Kloosterpad Groningen

1. Ik zal nooit meer geluk ervaren.
 2. Mijn vrienden zijn onbetrouwbaar en armzalige troosters, ze blijven met kwetsen en pijnigen met woorden.
 3. Mijn ogen zijn rood van de tranen en staan dof van verdriet.
 4. Ik verafschuw dit leven.
 5. Was ik maar in de grond gestopt als een misgeboorte.
 6. Waarom leeft een mens als er geen uitzicht meer is.
 7. Ik heb rust doch duur, ik word gekweld door talloze vragen.
 8. Wie ongelukkig is wordt met minachtig behandeld.
 9. Als ik denk wat mij is overkomen, dan raak ik in paniek; mijn hele lichaam trilt.
 10. Jullie troostende woorden betekenen niets.
 11. Werd mijn lijden maar gewogen, mijn verdriet op een weegschaal gelegd.
 12. Ik zie geen uitkomst meer.
-
1. Stilte opdracht ; probeer je in te leven in wat de schrijver doormaakt en maak een eigen verhaal van deze persoon en wat er aan de hand is met de schrijver van de teksten.

De teksten zijn afkomstig is een eeuwenoud boek van 4000 jaar geleden met een zeer hoog niveau van dialoog, poëzie en proza met een universeel thema over troost, vriendschap en het leed wat een mens overkomt wat God daar mee te maken heeft.

- a. Een van de belangrijkste redenen dat veel kerken die we bezoeken leeg staan dat mensen zijn gestruikeld over dit thema : Als er een God bestaat dan kan hij dit niet toestaan. Bijv. iemand als de gereformeerde Prof. Kuitert verloor eigenlijk zijn geloof met de watersnoodramp van 1953.
- b. Het dilemma (theodicee):
 - i. Als God goed is dan gebeurt zoiets niet en God is dus niet almachtig.
 - ii. Als God almachtig is en er gebeurt zoiets dan is Hij niet goed.
 - iii. Een goede en almachtige God kan dus niet bestaan; dat is een contra dictio internimous; een redenering die zichzelf tegenspreekt.
- c. Het bijzondere is dat alle bezwaren tegen God in de bijbel zelf staan en het sterkst komt dit in het boek Job naar voren. Alle 12 teksten zijn citaten uit dit boek.
- d. Veel troost is belabberde troost en maakt het soms erger; de doodoeners, de clichés. Goede troost is schaars als je leed overkomt en het ergste is dan vaak ook de volstreekte eenzaamheid en gevoel van verlatenheid dat het met zich meebrengt.
- e. Het boek Job is een van de mooiste en het moeilijkst te doorgronden boeken maar o zo levensecht en erg herkenbaar als je leed overkomt en heel erg troostend om te lezen.

Twee perspectieven die een heel ander licht werpen op de zaak. Dat gebeurt ook in het boek Job. Er wordt een hemels perspectief gegeven. De duivel die God uitdaagt en zegt dat Job alleen maar goed en vroom is omdat het hem zo goed gaat. Het lijkt wel een hemels weddenschap om het leven en de persoonlijke integriteit van Job. Dat perspectief op het verhaal krijgen wij als lezers maar Job krijgt dat perspectief niet.

Job moet vreselijk lijden en eist een rechtszaak met God om z'n onschuld aan te tonen. God gaat op Jobs uitnodiging in en geeft hem een les over (nota bene) de natuur. God geeft geen systematische lijdenstheologie maar geeft Job toch gelijk. Job test God uit of hij nog betrokken en benaderbaar is. Dat God antwoord is tot grote troost voor Job; hij voelt zich gehoord en erkend.

De vrienden van Job zijn rechtlijnig wie goed doet en vroom leeft wordt beloond en wie dat niet doet wordt gestraft. Dus als je het slecht gaat dan zal je dat zelf wel verdienen hebben. (niet goed geleefd). Een trap na dus als het je slecht gaat. Dat lijkt verassend actueel en vergelijk dat eens met uitspraken als:

- Geluk moet je afdwingen
- Succes is een keuze
- Gezondheid is een keuze (gezond leven, goede voeding, veel bewegen)